

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan että posti- ja telelaitoksen sekä toimiluvan varaisten puhelinlaitosten harjoittamasta telepalvelusta perittäisiin vuonna 1986 liikevaihtoveroa samalla tavalla kuin kuluvana ja sitä edeltävänä vuonna.

Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1986. Laki on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Valtion tulo- ja menoarvion tasapainottamiseksi selviteltiin vuoden 1984 tulo- ja menoarvioehdotusta laadittaessa välillisten verojen ja erityisesti liikevaihtoveron verotuspohjan laajentamista nykyisestään. Tutkittaessa mahdollisuuksia kantaa liikevaihtoverotuksen ulkopuolella olevista eri palveluista veroa ilmeni, että teleliikenteen saattaminen verolle aiheutti verovelvollisten piiriin suppeuden johdosta vain vähän hallinnollisia kustannuksia verotuottoon nähden. Telepalvelu muodosti oman erillisen palvelualansa eikä verotus aiheuttanut sillä tai lähialoillakaan neutraali-teettihäiriöitä.

Telepalvelujen liikevaihtoverotusta koskeva laki liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta (1025/83) tuli voimaan 1.1.1984. Lain voimassaoloaika jatkettiin 28 päivänä joulukuuta 1984 annetulla lailla (969/84). Viimeksi mainitulla lailla on saatettu vuoden 1985 ajaksi posti- ja telelaitoksen sekä alueellisten puhelinlaitosten harjoittama puhelin-, lennätin-, datasiirto- ja muu sellainen telepalvelu liikevaihtoverotuksen piiriin. Mainittujen telelaitosten on suoritettava veroa myös erilaisten telelaitteiden ja muiden

tavaroiden myynnistä ja vuokraamisesta sekä korjaus-, asentamis- ja muista sellaisista työsuorituksista samalla tavalla kuin muidenkin tällaista liikevaihtoverollista toimintaa harjoittavien yritysten.

Liikevaihtoverojärjestelmämme mukaisesti telelaitokset lisäävät veron määrän maksuihinsa ja perivät sen kuluttajilta sekä tilittävät sen edelleen valtiolle.

Ottaen huomioon ensi vuoden tulo- ja menoarvioesityksen tasapainottaminen hallitus ehdottaa, että telepalvelujen liikevaihtoverotusta jatkettaisiin vuoden 1986 aikana.

Samalla tavoin kuin kuluvana vuonna telelaitosten verolliseen liikevaihtoon luettaisiin ensinnäkin tavarain myynnistä ja vuokrauksesta saadut tulot sekä tulot sellaisista valmistus- ja asennustyösuorituksista, jotka jo vanhastaan ovat liikevaihtoverotuksen kohteena.

Edellä olevan lisäksi luettaisiin verolliseen liikevaihtoon teleliikenteen harjoittamisesta kanne-
tut maksut ja muut korvaukset. Alalla käytettävien hinnoittelujärjestelmien monitahoisuudesta johtuu, että myös erilaiset varsinaisen telepalvelumaksun ohella palvelun käyttäjältä perityt maksut, joissa asiallisesti on kysymys telepalvelusuorituksen myynnistä, tulisivat verotuksen koh-

teeksi. Tällöin olisi kysymys esimerkiksi niin sanotusta perusmaksusta tai erilaisista asennus- ja huoltokorvauksista taikka maksusta, joka kanneetaan puhelinluetteloon otetuista ylimääräisistä tiedoista. Liikevaihtoverotus ei kuitenkaan koskisi mainontaa. Veroa ei myöskään suoritettaisi pääomanluonteisista osake- tai osuusmaksuista tai vastaavista kertaluontoisista eristä, jotka oikeuttavat liittymän saamiseen.

Veron kertautumisen estämiseksi ja siihen liittyvistä neutraliteettisistä tulisi telelaitoksille myöntää ostovähennysoikeus paitsi myyntitarkoitusta varten hankituista tavaroista myös tätä tarkoitusta varten hankituista telepalveluista. Viimeksi mainituilla tarkoitetaan lähinnä posti- ja telelaitoksen kaukopuheluista veloittamia erä. Toiselta verovelvolliselta hankittu tavara tulisi myyntitarkoitukseen ja oikeuttaisi ostovähennyksen tekemisen ensinnäkin silloin, kun se tulisi liiketoiminnan muodossa myytäväksi tai vuokrattavaksi joko sellaisenaan tahi muuhun tavarahan-

sisältyvänä taikka välittömästi ensikäytössä kulutettavaksi myytävän tai vuokrattavan tavarahan valmistuksessa tai liikevaihtoverollisissa työsuorituksissa. Kun telepalvelutoiminta nyt jatkuisi saman liikevaihtoverojärjestelmän piirissä kuin esimerkiksi tavarahan vuokraus, olisi lisäksi asianmukaista, että sellainen tilaajapäätelaite tai muu vastaava tavara, joka tulee luovutettavaksi teleasiakkaan hallintaan samalla tavoin, kuin jos se olisi myyty tai vuokrattu hänelle liikevaihtoverolaisissa tarkoitettulla tavalla, oikeuttaisi ostovähennyksen tekemiseen myös siinä tapauksessa, että luovutuksesta ei perittäisi maksua vuokran vaan liikevaihtoveron alaisen teleliikennemaksun nimellä.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Veron kassaperusteiseksi tuotoksi vuonna 1986 arvioidaan noin 800 miljoonaa markkaa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Liikevaihtoverotuksen soveltamisalaa koskeva pääsäännös sisältyy lain 1 §:ään. Koska lain 1 § koskee vain tavaroita, muutettaisiin se vastaamaan myös teleliikenteen verottamista. Sitten 1 momentissa säädettäisiin verollisiksi palvelusuorituksiksi puhelin- ja muun sellaisen telepalvelun myynti ja 4 momentissa verottomaksi telepalvelun myynti ulkomaille. Verottomasta telepalvelusta on kysymys silloin, kun posti- ja telelaitos saa ulkomailta korvauksia verkkonsa käyttämisestä.

1 a §. Pykälässä määriteltäisiin telepalvelun myynnin käsite. Verollista telepalvelun myyntiä olisi siten televerkkojen kautta tapahtuva teletointa, kuten puhelin, teleksi, teleteksi, telekopiointi ja datasiirto, kun sitä harjoittaa 6 §:ssä mainittu telelaitos. Telelaitos olisi sitten velvollinen suorittamaan veroa paitsi tavarahan myös telepalvelun myynnistä. Telepalvelun myyntiin kuuluisi myös sen yhteydessä käytettävän tavarahan luovuttaminen. Telepalvelun myynnin verotusarvon tarkempi sisältö ilmenisi 17 a §:stä.

Lain soveltamisalan ulkopuolelle rajattaisiin yleisradiotoiminnan harjoittaminen. Radio- ja televisio-ohjelmien siirtokaan ei liity verolliseksi tarkoitettuun teleliikenteeseen, koska se on yleisradiolähetystoiminnan valmisteluun liittyvää toimintaa. Verotuksen ulkopuolelle jäisivät niin ikään radiolaitteiden käyttöluupa ja tarkastusmaksut, koska niiden osalta ei ole kysymys telepalvelun harjoittamisesta eikä tavarahan myynnistä.

6 §. Verovelvollisia olisivat telelaitokset eli posti- ja telelaitos ja alueelliset toimiluvanvaraiset puhelinlaitokset. Tarkoituksena on, että verovelvollinen lisää laissa säädetyn veron määrän telemaksuihinsa ja perii sen telepalvelun käyttäjältä sekä tilittää sen edelleen valtiolle. Tässä lainkohdassa säädettäisiin posti- ja telelaitos verovelvolliseksi myös tavarahan kohdistuvan teletointensa eli telelaitteiden myynnin ja vuokrauksen sekä tärkeimpien telealan työsuoritusten osalta. Alueellisten puhelinlaitosten osalta tämä tapahtuisi poistamalla niitä koskeva tavarahan vuokrauksen ja asennus- ja muiden työsuoritusten verovapaussäännös liikevaihtoverotuksesta. Koska asetuksella lisäksi on vapautettu vain muun kuin liikevaihtoverolain 1 §:ssä tarkoitetun liiketoiminnan

yhteydessä tapahtuva tavarahan myynti liikevaihtoverosta siitä, että telepalvelun myynti mainittaisiin 1 §:ssä, myös seuraisi puhelinlaitosten myyntitoiminnan veronalaisuus.

9 §. Koska posti- ja telelaitoksen verovelvollisasema säädettäisiin 6 §:ssä, muutettaisiin 9 §:n 1 momentin sanamuoto vastaamaan tätä.

13 §. Lain 13 §, jossa säädetään, että veroa on suoritettava tavarahan myynnistä, muutettaisiin vastaamaan lain soveltamisalan laajentamista lisäämällä siihen säännös, että veroa on suoritettava myös telepalvelun myynnistä.

14 a §. Lain 14 §:ään sisältyvää myyntitarkoituskäsitteen määritelmää ei esitetä muutettavaksi. Verolliseksi säädettävien palvelusten ostajille ei myönnettäisi vähennysoikeutta. Niin ikään palvelusten tuottajille ei myönnettäisi investointitavaroiden vähennysoikeutta.

Telelaitosten hankkimien tavaroiden ja verollisten palvelusuoritusten osalta rajoitettaisiin kuitenkin veron kertaantumista. Tämä tapahtuisi ensinnäkin siten, että telelaitoksen katsottaisiin tässä toiminnassa hankkivan tavarahan tai telepalvelun käytettäväksi myyntitarkoitukseen, jos tavara tai palvelusuoritus tulee telepalvelutoiminnan yhteydessä luovutettavaksi asiakkaalle sellaiseen tai välittömästi kulutettavaksi palvelusuorituksen tekemisen yhteydessä. Myyntitarkoitukseen hankittuna tavarana pidettäisiin esimerkiksi telelaitoksen verollisena hankkimia ja palvelutoiminnassaan asiakkaalle luovuttamia puhelinlaitteita ja -luetteloita. Myös puhelinlaitosten posti- ja telelaitokselta hankkimat kaukopuhelupalvelut tulisivat puhelinlaitoksille myyntitarkoitukseen. Edellä mainitun lisäksi telelaitoksilla olisi normaali liikevaihtoverojärjestelmämme mukainen vähennysoikeus. Kun telelaitos telepalvelun yhteydessä tai muutoin harjoittaa voimassa olevaa liikevaihtoverolain mukaan verollista tavarahan myyntiä, olisivat telelaitoksen tavaraostot vähennyskelpoisia, jos tavarat liikevaihtoverolain 14 §:n mukaisesti tulevat myyntitarkoitukseen käytettäväksi eli liiketoiminnan muodossa myytäväksi tai vuokrattavaksi joko sellaisenaan tahi muuhun tavarahan sisältyvänä taikka välittömästi ensikäytössä kulutettavaksi myytävän tai vuokratavan tavarahan valmistuksessa tahi liikevaihtoverolain 1 §:n 3 momentissa mainituissa työsuorituksissa.

17 §. Myynnin verotusarvon määräytymistä koskevat säännökset sisältyvät liikevaihtoverolain 17 §:ään. Pykälän 1 momentin mukaan myynnin verotusarvoa laskettaessa sen perusteena pidetään tavarahan myyntihintaa, vuokramaksua ja työsuori-

tuksen korvausta veroa vastaava lisä mukaan luettuna. Pykälän 2 momentin mukaan verovelvollinen saa myynnin verotusarvoa laskettaessa vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tavarahan ostohinnan. Vastaavat säännökset telepalvelun osalta sisällytettäisiin tähän pykälään.

17 a §. Pykälässä määritellään esimerkinomaisesti niitä maksuja, joita pidetään telepalvelun myyntihintana. Telepalvelun myynnistä saaduiksi korvauksiksi katsottaisiin periaatteessa kaikki telelaitoksen lahjoittaman telepalvelun yhteydessä asiakkailtaan perimät maksut ja korvaukset. Tällaisia olisivat varsinaisten liikenne- ja perusmaksujen lisäksi erilaiset huolto- ja kytkentämaksut, veloitus puhelinluetteloiden ylimääräisistä riiveistä ja muut sellaiset maksut. Maksuja voitaisiin oikaista muun muassa silloin, kun kysymyksessä on liikevaihtoverolain 19 §:ssä säädetty oikaisuera tai luottotappio. Jos telelaitos sopimuksen perusteella maksaa toiselle laitokselle esimerkiksi kaukopuhelujen perintäpalkkioita, kysymyksessä olisi sellainen kuluerä, jota ei voi vähentää myynnin verotusarvoa laskettaessa.

Telelaitokset saavat puhelin- ja muissa sellaisissa luetteloissa julkaisemistaan mainoksista tuloja. Kysymyksessä eivät olisi telepalvelun myynnistä vaan mainostoitinnasta saadut korvaukset. Ne jäisivät siten verotuksen ulkopuolelle. Kuluttaja voi hankkia esimerkiksi uuden puhelinliittymän osakkaana, osuuskunnan jäsenosuutena tai taloudellisen yhdistyksen osuustodistuksena. Vastavalla tavalla kuin elinkeinotulon verotuksessa verotus ei myöskään koskisi tällaisia pääomansijoituksena suoritettavia eriä. Tämän vuoksi säädettäisiin myös, etteivät telepalvelusta kannettavia korvauksia olisi osake- tai osuuspääomana saadut maksut eikä niihin verrattavat pääomanluonteiset liittymismaksut.

21 §. Pykälä sisältää säännökset veron laskemisesta. Myös telelaitos suorittaisi veron niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien perusteella, joilla se on ostajaa tai asiakasta kuukauden aikana veloittanut.

22 §. Lain 22 §:n 1 momentissa on säännös ostojen vähentämisaikakohdasta myynnin verotusarvoa laskettaessa. Lainkohdan mukaan vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta veloitettu. Sama periaate koskisi myös telelaitoksia ja myös verollisen telepalvelun ostohinnan vähentämisaikakohtaa. Siten puhelinlaitos saisi vähentää kaukopuhelumaksun siltä

kalenterikuukaudelta, jonka aikana posti- ja telelaitos on sen veloittanut.

2. Voimaantulo

Laki on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

3. Säättämisjärjestys

Lakiehdotus olisi käsiteltävä siinä järjestyksessä, jota on noudatettava säädettäessä kannettavaksi veroa yhdeltä vuodelta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 1 §:n 1 ja 4 momentti, 6 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 1 ja 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta ja 22 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1064/74) sekä 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta ja 22 §:n 1 momentti 9 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (608/76) ja 17 §:n 1 momentti 8 päivänä kesäkuuta 1979 annetussa laissa (523/79), sekä

lisätään väliaikaisesti lakiin uusi 1 a, 14 a ja 17 a § seuraavasti:

1 §

Valtiolle on suoritettava liikevaihtoveroa tavar-
an ja telepalvelun myynnistä, joka tapahtuu
liiketoiminnan muodossa, sekä tavar-
an maahan-
tuonnista sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tavaran myynnistä ulkomaille ei suoriteta veroa. Verottomaksi telepalvelun myynniksi ulkomaille katsotaan vain televerkon käyttö saapuvassa ja läpikulkuliikenteessä.

1 a §

Telepalvelun myyntinä pidetään puhelin-, lennätin-, datasiirto- ja muun sellaisen palvelun sekä muun teletoimintaan kuuluvan palvelun suorittamista korvausta vastaan. Telepalvelun myyntinä ei pidetä yleisradiolähetystoiminnan harjoittamista ja yleisradio-ohjelman siirtoa.

6 §

Velvollinen suorittamaan veroa tavarán myynnistä on se, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua liiketoimintaa. Telepalvelun myynnistä on velvollinen suorittamaan veroa vain posti- ja teleliikenne sekä muu, joka toimiluvan nojalla harjoittaa

teletoimintaa (telelaitos). Posti- ja telelaitos on verovelvollinen myös teletoimensa yhteydessä harjoittamastaan tavarantoiminnan myynnistä, vuokrauksesta ja valmistustyöstä sekä 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuista tavaraan kohdistuvista työsuorituksista.

9 §

Valtio ja sen laitokset eivät 6 §:ssä mainituin poikkeuksin ole verovelvollisia. Asetuksella säädetään verovelvolliseksi sellainen liikeperiaatteiden mukaisesti hoidettava valtion laitos, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Suomen Pankki ja Postipankki ovat verovelvollisia jalometallin maahantuonnin ja myynnin osalta.

13 §

Verovelvollisen on suoritettava veroa:

a) tavarain ja telepalvelun myynnistä; sekä

14 a §

Telelaitoksen katsotaan teletoiminnassaan hankkivan käytettäväksi myyntitarkoitukseen televerkkoon liitettävän puhelinkoneen, vaihteen tai muun tilaajapäätelaitteen sekä puhelinluettelon tai muun tavarain taikka verollisen telepalvelun, jos tavara tai telepalvelu tulee teletoiminnan yhteydessä luovutettavaksi asiakkaan käyttöön sellaisenaan tai välittömästi kulutettavaksi teletoiminnan yhteydessä.

17 §

Myyntin verotusarvoa laskettaessa sen perusteena pidetään tavarain tai telepalvelun myyntihintaa, vuokramaksua ja työsuorituksen korvausta, veroa vastaava lisä mukaan luettuna ja, kun tavara otetaan käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, tavarain ostohintaa tai, jos tavarain käypä myyntihinta on tätä pienempi, viimeksi mainittua hintaa tahi, jos kysymyksessä on verovelvollisen valmistama tavara, 80 prosenttia tavarain käyvästä myyntihinnasta. Milloin verovelvollinen, joka harjoittaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua tarjoilua, ottaa valmistamansa aterian käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, myyntin verotusarvona pidetään kuitenkin sen ennakonpidätystä varten vahvistettua ravintolun raha-arvoa.

Myyntin verotusarvoa laskettaessa verovelvollinen saa vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tai verollisena itse maahantuodun tavarain ostohinnan. Sen lisäksi saa telelaitos vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun telepalvelun ostohinnan.

17 a §

Telepalvelusta perittävänä korvauksena pidetään myös sellaista telelaitoksen omaan televerkkoon kohdistuvasta työsuorituksesta perittävää korvausta, asennus- tai huoltopalkkiota, perusmaksua, luettelotekstimaksua tai muuta korvausta, joka tässä toiminnassa peritään varsinaisesta telepalvelumaksusta erillisenä eränä. Korvaukseksi telepalvelusta ei katsota osake- tai osuuspääomana ja muuna pääomansijoituksena saatuja erii eikä perittyjä liittymismaksuja, jotka palautetaan suorittajalle tai joilla saadut edut suorittajalla on oikeus siirtää kolmannelle henkilölle.

21 §

Vero lasketaan kalenterikuukausittain:

a) niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien perusteella, joilla verovelvollinen on ostajaa tai asiakasta toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana veloittanut, tai, jollei laskutusta tai muuta veloitusta käytetä, verovelvolliselle toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana kertyneiden myyntihintojen, vuokramaksujen ja työsuoritusten korvausten perusteella;

22 §

Edellä 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetty vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta veloitettu, sekä 19 §:ssä säädetty vähennys siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ostohyvitys, ylijäämäpalautus tai vuosi-, vaihto- tahi käteisalennus on annettu taikka luottotappio on syntynyt. Maahantuodun tavarain osalta saadaan 17 §:n 2 momentissa tai 18 §:ssä säädetty vähennys tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on tullattu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 ja sitä sovelletaan telepalveluun, joka on tehty vuoden 1986 aikana.

Lakia sovelletaan myös, milloin myyty tavara on toimitettu tai tavara on otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen vuoden 1986 aikana taikka jos vuokramaksu on veloitettu vuoden 1986 kuuluvalla ajalla. Jos tavarain toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen on joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä kesken, sovelletaan tätä lakia vain niihin tavaroihin, jotka toimitetaan asennuspaikalle vuoden 1986 aikana, sekä työsuorituksen siihen osaan, joka tapahtuu vuoden 1986 aikana.

Telelaitoksen, jolla on joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä hallussaan myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankittuja tavaroita, on suoritettava veroa niin kuin tavara olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen vuoden 1986 joulukuun aikana. Telelaitoksen on tämän veron laskemista varten laadittava inventointiluettelo hallussaan olevista edellä mainituista tavaroista ja niiden määrästä. Niin ikään telelaitoksen, jolla joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä on tavarain toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, on laadittava inventointiluettelo vuoden 1986 loppuun mennessä asennuspaikalle toimitetuista tavaroista tai tehdyistä töistä. Inventointi-

luettelo on inventoinnin suorittajan ja telelaitoksen allekirjoitettava. Luettelo on säilytettävä liikevaihtoveroviranomaisten toimittamaa tarkastusta varten.

Sen estämättä, mitä liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta 28 päivänä joulukuuta 1984 annetun lain (969/84) voimaantulosäännöksen 3 momentissa on säädetty, telelaitoksen ei ole suoritettava veroa joulukuun 31 päivän 1985 päättyessä hallussaan olevista myyntitarkoi-

tukseen käytettäväksi hankituista tavaroista, niin kuin ne olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen eikä laadittava tätä varten inventointiluetteloa. Telelaitoksen, jolla joulukuun 31 päivän 1985 päättyessä on tavarantoimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, ei myöskään ole laadittava inventointiluetteloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Ahti Pekkala*

Laki

liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 1 §:n 1 ja 4 momentti, 6 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 1 ja 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta ja 22 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1064/74) sekä 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta ja 22 §:n 1 momentti 9 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (608/76) ja 17 §:n 1 momentti 8 päivänä kesäkuuta 1979 annetussa laissa (523/79), sekä

lisätään väliaikaisesti lakiin uusi 1 a, 14 a ja 17 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §.

Tavarán myynnistä, joka tapahtuu liiketoiminnan muodossa, ja maahantuonnista on suoritettava valtiolle liikevaihtoveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tavarán myynnistä ulkomaille ei suoriteta veroa.

6 §.

Velvollinen suorittamaan veroa tavarán myynnistä on se, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua liiketoimintaa.

Ehdotus

1 §

Valtiolle on suoritettava liikevaihtoveroa tavarán ja *telepalvelun* myynnistä, joka tapahtuu liiketoiminnan muodossa, sekä tavarán maahantuonnista sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tavarán myynnistä ulkomaille ei suoriteta veroa. *Verottomaksi telepalvelun myynniksi ulkomaille katsotaan vain televerkon käyttö saapuvassa ja läpikulkuliikenteessä.*

1 a §

Telepalvelun myyntinä pidetään puhelin-, lennätin-, datasiirto- ja muun sellaisen palvelun sekä muun teletoitintaan kuuluvan palvelun suorittamista korvausta vastaan. Telepalvelun myyntinä ei pidetä yleisradiolähetystoiminnan harjoittamista ja yleisradio-ohjelman siirtoa.

6 §

Velvollinen suorittamaan veroa tavarán myynnistä on se, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua liiketoimintaa. *Telepalvelun myynnistä on velvollinen suorittamaan veroa vain posti- ja telelaitos sekä muu, joka toimiluvan nojalla harjoittaa teletoitintaa (telelaitos). Posti- ja telelaitos on verovelvollinen myös teletoitimensa yhteydessä harjoittamastaan tavarán myynnistä, vuokrauksesta ja valmistustyöstä sekä 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuista tavaraan kohdistuvista työsuorituksista.*

Voimassa oleva laki

9 §.

Valtio ja sen laitokset eivät ole verovelvollisia. Asetuksella säädetään verovelvolliseksi sellainen liikeperiaatteiden mukaisesti hoidettava valtion laitos, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Suomen Pankki ja Postipankki ovat verovelvollisia jalometallin maahantuonnin ja myynnin osalta.

13 §.

Verovelvollisen on suoritettava veroa:

a) tavarán mynnistä; sekä

17 §.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa sen perusteena pidetään tavarán myyntihintaa, vuokramaksua ja työsuorituksen korvausta, veroa vastaava lisä mukaan luettuna, ja, kun tavara otetaan käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen tavarán ostohintaa tai, jos tavarán käypä myyntihinta on tätä pienempi, viimeksi mainittua hintaa tahi, jos kysymyksessä on verovelvollisen valmistama tavara, 80 sadasosaa tavarán käyvästä myyntihinnasta. Milloin verovelvollinen, joka harjoittaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua tarjoilua, ottaa valmistamansa aterian käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, myynnin verotusarvona pidetään kuitenkin sen ennakonpidätystä varten vahvistettua ravintoedun raha-arvoa.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa verovelvollinen saa vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tai verollisena itse maahantuodun tavarán ostohinnan.

Ehdotus

9 §

Valtio ja sen laitokset eivät 6 §:ssä mainituin poikkeuksin ole verovelvollisia. Asetuksella säädetään verovelvolliseksi sellainen liikeperiaatteiden mukaisesti hoidettava valtion laitos, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Suomen Pankki ja Postipankki ovat verovelvollisia jalometallin maahantuonnin ja myynnin osalta.

13 §

Verovelvollisen on suoritettava veroa:

a) tavarán ja *telepalvelun* mynnistä; sekä

14 a §

Telelaitoksen katsotaan teletöiminnassään hankkivan käytettäväksi myyntitarkoitukseen televerkkoon liitettävän puhelinkoneen, vaihteen tai muun tilaajapäätelaitteen sekä puhelinluettelon tai muun tavarán taikka verollisen telepalvelun, jos tavara tai telepalvelu tulee teletöiminnan yhteydessä luovutettavaksi asiakkaan käyttöön sellaisenaan tai välittömästi kulutettavaksi teletöiminnan yhteydessä.

17 §

Myynnin verotusarvoa laskettaessa sen perusteena pidetään tavarán tai *telepalvelun* myyntihintaa, vuokramaksua ja työsuorituksen korvausta, veroa vastaava lisä mukaan luettuna ja, kun tavara otetaan käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, tavarán ostohintaa tai, jos tavarán käypä myyntihinta on tätä pienempi, viimeksi mainittua hintaa tahi, jos kysymyksessä on verovelvollisen valmistama tavara, 80 prosenttia tavarán käyvästä myyntihinnasta. Milloin verovelvollinen, joka harjoittaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua tarjoilua, ottaa valmistamansa aterian käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, myynnin verotusarvona pidetään kuitenkin sen ennakonpidätystä varten vahvistettua ravintoedun raha-arvoa.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa verovelvollinen saa vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tai verollisena itse maahantuodun tavarán ostohinnan. *Sen lisäksi saa telelaitos vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun telepalvelun ostohinnan.*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §.

Vero lasketaan kalenterikuukausittain:

a) niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien perusteella, joilla verovelvollinen on ostajaa tai asiakasta toimitetusta tavarasta kuukauden aikana veloittanut, tai, ellei laskutusta tai muuta veloitusta käytetä, verovelvolliselle toimitetusta tavarasta kuukauden aikana kertyneiden myyntihintojen, vuokramaksujen ja työsuoritusten korvausten perusteella;

22 §.

Edellä 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetty vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta veloitettu, sekä 19 §:ssä säädetty vähennys siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ostohyvitys, ylijäämäpalautus tai vuosi-, vaihto- tai käteisalennus on annettu taikka luottotappio on syntynyt. Maahantuodun tavarana osalta saadaan 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetty vähennys tehdä siltä kalenterikuukaudelta, minkä aikana tavara on tullattu.

17 a §

Telepalvelusta perittävänä korvauksena pidetään myös sellaista telelaitoksen omaan televerkkoon kohdistuvasta työsuorituksesta perittävää korvausta, asennus- tai huoltopalkkiota, perusmaksua, luettelotekstimaksua tai muuta korvausta, joka tässä toiminnassa peritään varsinaisesta telepalvelumaksusta erillisenä eränä. Korvaukseksi telepalvelusta ei katsota osake- tai osuuspääomana ja muuna pääomansijoituksena saatua erää eikä perittyjä liittymismaksuja, jotka palautetaan suorittajalle tai joilla saadut edut suorittajalla on oikeus siirtää kolmannelle henkilölle.

21 §

Vero lasketaan kalenterikuukausittain:

a) niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien perusteella, joilla verovelvollinen on ostajaa tai asiakasta toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana veloittanut, tai, jollei laskutusta tai muuta veloitusta käytetä, verovelvolliselle toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana kertyneiden myyntihintojen, vuokramaksujen ja työsuoritusten korvausten perusteella;

22 §

Edellä 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetty vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta veloitettu, sekä 19 §:ssä säädetty vähennys siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ostohyvitys, ylijäämäpalautus tai vuosi-, vaihto- tai käteisalennus on annettu taikka luottotappio on syntynyt. Maahantuodun tavarana osalta saadaan 17 §:n 2 momentissa tai 18 §:ssä säädetty vähennys tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on tullattu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1986 ja sitä sovelletaan telepalveluun, joka on tehty vuoden 1986 aikana.

Lakia sovelletaan myös, milloin myyty tavara on toimitettu tai tavara on otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen vuoden 1986 aikana taikka jos vuokramaksu on veloitettu vuoteen 1986 kuuluvalla ajalla. Jos tavarana toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen on joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä kesken, sovelle-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

taan tätä lakia vain niihin tavaroihin, jotka toimitetaan asennuspaikalle vuoden 1986 aikana, sekä työsuorituksen siihen osaan, joka tapahtuu vuoden 1986 aikana.

Telelaitoksen, jolla on joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä hallussaan myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankittuja tavaroita, on suoritettava veroa niin kuin tavara olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen vuoden 1986 joulukuun aikana. Telelaitoksen on tämän veron laskemista varten laadittava inventointiluettelo hallussaan olevista edellä mainituista tavaroista ja niiden määrästä. Niin ikään telelaitoksen, jolla joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä on tavaran toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, on laadittava inventointiluettelo vuoden 1986 loppuun mennessä asennuspaikalle toimitetuista tavaroista tai tehdyistä töistä. Inventointiluettelo on inventoinnin suorittajan ja telelaitoksen allekirjoitettava. Luettelo on säilytettävä liikevaihtoveroviranomaisten toimittamaa tarkastusta varten.

Sen estämättä, mitä liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta 28 päivänä joulukuuta 1984 annetun lain (969/84) voimaantulosäännöksen 3 momentissa on säädetty, telelaitoksen ei ole suoritettava veroa joulukuun 31 päivän 1985 päättyessä hallussaan olevista myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankituista tavaroista, niin kuin ne olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen eikä laadittava tätä varten inventointiluetteloa. Telelaitoksen, jolla joulukuun 31 päivän 1985 päättyessä on tavaran toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, ei myöskään ole laadittava inventointiluettela.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

